

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **D. D.**, nar.,
stát. přísl. Uzbekistán,
zastoupen advokátem JUDr. Matějem Šedivým,
sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1,

proti

žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**,
sídlem Olšanská 2, Praha 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2019, č.j. CPR-38836-3/ČJ-2019-930310-V237,

takto:

- I. Rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 29. 11. 2019, č.j. CPR-38836-3/ČJ-2019-930310-V237, **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **8 228,- Kč**, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž bylo částečně změněno rozhodnutí Krajského ředitelství policie Praha ze dne 18. 9. 2019, č.j. KRPA-329081-13/ČJ-2019-000022-SV, jímž bylo žalobci uloženo správní vyhoštění s dobou zákazu pobytu v délce 6 měsíců.
2. Žalobce namítá nepřiměřenost uložení správního vyhoštění, neboť k pobytu v trvání 1 měsíce došlo pouze z důvodu nesprávného výkladu rezervačního systému, kdy namísto včasného požádání prodloužení pobytu učinil pouze rezervaci termínu u správního orgánu. Jednalo se tak o mladickou nerozvážnost a pochybení, aniž by byl natolik ohrožen veřejný pořádek, aby bylo přistoupeno k uložení správního vyhoštění. Zároveň mělo být přihlédnuto k důvodu pobytu žalobce a to studiu na soukromé vysoké škole.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Soud ze spisového materiálu zjistil následující skutečnosti.
5. Žalobce se dne 18. 9. 2019 dostavil na oddělení pobytu cizinců MV ve věci podání žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, přestože dané povolení měl pouze do 22. 8. 2019. Do protokolu žalobce uvedl, že studuje 3. ročník vysoké školy, na území se zdržuje na základě povolení za účelem studia s platností 22. 8. 2019 a že před uplynutím platnosti podal žádost o prodloužení pobytu dne 15. 8. 2019. Na základě čehož dovozoval, že tímto mu vznikla fikce pobytu a teprve při osobním dostavení se dozvěděl opak.
6. Rozhodnutím č.j. KRPA-329081-13/ČJ-2019-000022-SV bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU v délce 6 měsíců, neboť od 23. 8. 2019 do 18. 9. 2019 pobýval na území bez oprávnění k pobytu. K tvrzení žalobce o nesprávném výkladu objednání se k podání žádosti správní orgán uvedl, že nejen jde o jeho zavinění, ale zejména zde již pobývá od roku 2016 a tudíž věděl, kdy a jak si má prodloužit pobyt. Danou úvahu převzal i žalovaný, jež doplnil, že žalobce si své pobytové záležitosti vždy vyřizoval sám a příslušné webové stránky obsahují dostatečné informace o tom, že rezervačním systémem nabízený termín neověřuje, zda tento termín spadá do zákonem stanovené lhůty a pro případy, kdy tomu tak ve lhůtě není, jsou cizinci informováni o tom, že se mají dostavit bez objednání.
7. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), přičemž při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
8. Soud s ohledem na výše uvedené posoudil předmětnou věc následovně.
9. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců: „*Policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*“
10. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *správní orgán při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona zohlední zejména závažnost nebo druh*

protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.

11. Soud shledal důvodnou námitku žalobce ohledně nepřiměřenosti rozhodnutí. Lze sice přisvědčit argumentaci správních orgánů, že je povinností žalobce znát své zákonné povinnosti, přesto nelze odhlédnout od skutečnosti, že podmínky pro prodloužení pobytu zde byly jednoznačně dány, jelikož žalobce prokázal, že pokračuje ve studiu. Skutečnost, že žalobce po dobu 3 let studia ukončil pouze 1. ročník, není rozhodná. Tímto je pouze oslaben zásah do soukromého života žalobce spočívajícím ve studiu (čím vyšší ročník, tím výraznější zásah vyhoštěním do života cizince). Soud však nepochybuje o tom, že by soukromá škola přerušila studium po dobu 6 měsíců jakémukoliv samoplátci bez ohledu na ročník studia. Sdělení děkana soud považuje za střídme. Není z něj patrné, že by škola zásadně lpěla na pobytu žalobce a tím i jeho studiu (jak tvrdí žalovaný). Sdělení děkana je nutné vykládat dle jeho obsahu, tedy že prokazuje studium žalobce a jeho zájem v tom pokračovat. Uložením správního vyhoštění žalobci by došlo nejen k zásahu do jeho pobytového oprávnění a vstupu do zemí EU, ale i do jeho práva na vzdělání, které hradí jeho rodiče, což ve spojení s výše uvedenou presumpcí splnění předpokladů pro prodloužení pobytu i s určitou, byť irelevantní, součinností žalobce při prodloužení pobytu vede soud k závěru, že uložení správního vyhoštění v dané věci nebylo v souladu se zásadou proporcionality, resp. § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, se zřetelem k závažnosti protiprávního jednání žalobce.

12. Soud má za to, že okolnosti protiprávního jednání žalobce založily podmínky pouze pro uložení povinnosti opustit území členských států Evropské unie podle § 50a odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť rozhodnutí o správním vyhoštění by bylo nepřiměřeným zásahem do soukromého života žalobce.

13. Soud na základě výše uvedeného rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost z důvodu nepřiměřenosti uloženého opatření. Žalovaný v novém rozhodnutí vázán právním názorem soudu změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že žalobci uloží povinnost opustit území členských států Evropské unie dle § 50a odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

14. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. – tj. převzetí zastoupení, písemné podání k soudu] právní služby v částce 3 100,- Kč za jeden úkon, celkem 6 200,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a náhradu hotových výdajů v částce 300,- Kč za jeden úkon, celkem 600,- Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 6 800,- Kč, 8 228,- Kč včetně DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze 7. 2. 2020

Mgr. Kamil Tojner, v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: